

- toteaa tarvittaessa SEUT 277 artiklan nojalla, että asetuksen N:o 806/2014 15, 18, 20, 21, 22 ja/tai 24 artiklaa ei voida soveltaa
- velvoittaa yhteisen kriisinhallintaneuvoston ja komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samanlaiset kuin ne, joihin on vedottu asiassa T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía ja Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos v. SRB*, asiassa T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno ja SFL v. SRB*, asiassa T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde v. komissio ja SRB*, asiassa T-483/17, *García Suárez ym. v. komissio ja SRB*, asiassa T-484/17, *Fidesban ym. v. SRB*, asiassa T-497/17, *Sánchez del Valle ja Calatrava Real Estate 2015 v. komissio ja SRB* sekä asiassa T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda v. komissio ja SRB*.

Kanne 20.9.2017 – DNV GL v. EUIPO (Sustainable)

(Asia T-644/17)

(2017/C 374/73)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: DNV GL AS (Høvik, Norja) (edustaja: asianajaja J. Albers)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröitävä sanamerkki ”Sustainable” – Rekisteröintihakemus nro 15 372 832

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 12.7.2017 asiassa R 2/2017-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- määrää hakemuksessa nro 15 372 832 tarkoitetun Euroopan unionin tavaramerkin rekisteröitäväksi kaikkien haettujen tavaroiden ja palvelujen osalta
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohtaa sekä 2 kohtaa on rikottu.

Kanne 25.9.2017 – Jinan Meide Casting v. komissio

(Asia T-650/17)

(2017/C 374/74)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Jinan Meide Casting Co. Ltd (Jinan, Kiina) (edustajat: asianajajat R. Antonini, E. Monard ja B. Maniatis)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan lopullisen polkumyynnitullin ottamisesta uudelleen käyttöön Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien, yrityksen Jinan Meide Castings Co., Ltd. valmistamien kierteitettyjen tempervalurautaisten putkien liitos- ja muiden osien tuonnissa 28.6.2017 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 2017/1146 ja
- velvoittamaan komissio korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan perusasetuksen ⁽¹⁾ 2 artiklan 7 kohdan a alakohtaa on rikottu tukeutumalla i) vähäiseen myyntimäärään tavanomaisen kaupankäynnin ulkopuolella ja ii) epäluotettaviin kustannustietoihin myynnin poissulkemiseksi omavaltaisesti.

Kantaja väittää, että komission tekemä normaaliarvon määrittäminen on kahdesta syystä vastoin perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohtaa.

- Kantaja väittää ensinnäkin, että normaaliarvon määrittämistä vääristää sellaisten tuotevalvontakoodien myynnin sisällyttäminen, joita vertailumaan tuottaja myi yksinomaan hyvin vähäisissä määrin. Kantaja väittää osoittaneensa, että näin vähäisten myyntimäärien hinnat eivät olleet luotettavia ja ne johtivat siihen, ettei normaaliarvoa määritetty asianmukaisesti. Kantaja väittää lisäksi, että vähäiset myyntimäärät eivät kuvasta ostajien tavanomaista käyttäytymistä eivätkä ne perustu normaaliin hinnanmuodostukseen eivätkä näin ollen kuulu tavanomaiseen kaupankäyntiin, minkä vuoksi asianmukainen vertailu ei ole mahdollista. Kantajan mukaan komissio korosti, että se suoritti tavanomaisen kaupankäynnin määrittämisen, muttei ottanut kantaa edellä mainittuun.
 - Kantaja väittää toiseksi, että komissio ei saanut vertailumaan tuottajalta luotettavia kustannustietoja tuotevalvontakoodeittain. Kantaja väittää, että se kehitti tämän vuoksi menetelmän laskea tällaisia tuotevalvontakoodispesifisiä kustannustietoja, mutta tosiasiallisesti kyseinen menetelmä oli pelkkä olettama siitä, että kaikki liiketoimet, jotka oli hinnoiteltu alle 92,14 prosentin tuotevalvontakoodien keskimääräisistä hinnoista, olivat kannattamattomia, sen sijaan, että olisi tehty tuotteen valvontakoodikohtainen tuottavuusarviointi. Kantajan mukaan tällainen yleinen olettama on täysin kohtuuton ja se johtaa myyntitoimien omavaltaiseen poissulkemiseen ja normaaliarvon perusteettomaan kasvuun. Kantaja päätelee, että tällaiseen menetelmään turvautuminen sekä epäluotettavat tiedot alemmin hinnoitellun myynnin omavaltaiseksi poissulkemiseksi normaaliarvon määrittämisestä kantajan haitaksi on 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan vastaista.
2. Toinen kanneperuste, jonka mukaan perusasetuksen 2 artiklan 10 kohtaa ja WTO:n polkumyynnin vastaisen sopimuksen 2 artiklan 4 kohtaa on rikottu ja hyvän hallinnon periaatetta on loukattu hylkäämällä oikaisut, jotka koskevat kaupan porrasta, luottoehtoja, pakkauskuukausia ja raaka-aineiden ja tuottavuuden eroja ja asettamalla kantajalle kohtuuton todistustaakka.
- Kantajan mukaan kaikki sen myynti tapahtui loppukäyttäjille, kun taas vertailumaan tuottaja myi sekä loppukäyttäjille että kauppiaille. Kantaja väittää esittäneensä runsaasti todisteita, jotka osoittavat, että hinnoittelussa oli pysyviä eroja, ja että tästä huolimatta komissio hylkäsi pyydetyn oikaisun, joka koski kaupan portaan eroja.
 - Kantaja väittää, että komissio kieltäytyi niin ikään tarkastelemasta uudelleen pakkauskuukausien oikaisua koskevaa laskelmaa, vaikka kantaja esitti todisteita siitä, että oikaisun arvo oli virheellinen väärän jakoperusteen käyttämisen vuoksi. Kantajan mukaan komissio laiminlöi näin ollen velvollisuuksiaan, koska se suhteutti kokonaispakkauskuukaus-tannukset kokonaisliikevaihtoon vertailumaan tuottajan itsensä valmistamien tuotteiden liikevaihtoon sijasta.
 - Kantaja väittää edelleen, että komissio kieltäytyi niin ikään tekemästä oikaisua, joka koski luottokustannuksia, vertailumaan tuottajan kokonaismyyntiin. Kantaja väittää osoittaneensa, että tutkimusaineisto oli ristiriidassa komission sen kannan kanssa, joka oli alun perin saanut sen olemaan tekemättä mainitunlaista oikaisua, ja sen sijaan, että komissio olisi tehnyt oikean päätelmän tarpeesta tehdä oikaisu, joka koski luottoehtoja, se teki velvollisuuksiaan laiminlyöden oikaisun, joka koski yhtä tiettyä yksittäistä asiakasta.

- Kantaja toteaa lopuksi, että komissio myönsi, että vertailumaan tuottajan ja kantajan käyttämien raaka-aineiden ja tuottavuuden välillä oli eroja, mutta se kieltäytyi tekemästä oikaisuja, jotka koskivat kyseisiä eroja. Kantaja väittää tästä, että komissio muun muassa jätti huomiotta vertailumaan tuottajan toteamukset, jotka osoittivat, että kyseiset erot olivat olemassa ja että ne vaikuttivat hintojen vertailtavuuteen.

 - Kantajan mukaan komissio asetti lisäksi kohtuuttoman todistustaakan Jinanille perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan, polkumyynnin vastaisen sopimuksen 2 artiklan 4 kohdan ja hyvän hallinnon periaatteen vastaisesti kunkin pyydetyn ja edellä mainitun oikaisun osalta.
3. Kolmas kanneperuste, jonka mukaan perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohtaa, 2 artiklan 10 kohtaa, 2 artiklan 10 kohdan a alakohtaa ja 2 artiklan 11 kohtaa on rikottu polkumyöntimarginaalia määritettäessä, kun on kyse ei-vastaavista tuotelajeista.
- Kantaja väittää, että määrittämällä normaaliarvon ei-vastaaville tuotelajeille sellaisen keskimääräisen normaaliarvon perusteella, joka on oikaistu tuotteiden erojen arvolla, joka määritettiin kantajan veloittamien vientihintojen välisen eron perusteella, komissio hyväksyi kohtuuttoman menetelmän normaaliarvon määrittämiseksi perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan vastaisesti. Kantajan mukaan tämä perustuu oletamaan siitä, että fyysisten ominaispiirteiden erojen markkina-arvo kuvastuu vientihinnoissa, vaikka todellisuudessa välillisesti käytettyjen vastaavien tuotelajien vientihinnat kuvastavat komission havaintojen perusteella ainakin osittain polkumyöntiä. Kantajan mukaan kyseiseen menetelmään sisältyy oletama siitä, että tutkimuksen kohteena olevien ei-vastaavien tuotelajien vienti on hinnoiteltu tasolle, jota myydään polkuhintaan täsmälleen samalla marginaalilla kuin se, jonka on todettu olevan olemassa vastaaville tuotelajeille. Kantaja katsoo, että tämä oletama on kohtuuton eikä se ole tarkistettavissa.

 - Kantaja väittää edelleen, että kun hyväksytään menetelmä, joka johtaa oletamaan ei-vastaavien tuotelajien polkumyynnistä samalla tasolla kuin vastaavien tuotelajien osalta, lopulta saatu polkumyöntimarginaali ei kuvasta täysimääräisesti polkumyöntiä, jota harjoitetaan perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan vastaisesti.
4. Neljäs kanneperuste, jonka mukaan perusasetuksen 3 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa on rikottu tukeutumalla virheellisiin tuontitietoihin, tai perusasetuksen 3 artiklaa, 9 artiklan 4 ja 5 kohtaa on rikottu määräämällä kantajalle tulleja, vaikka vahinkoa tai syy-yhteyttä ei ole todettu.
- Paitsi jos unionin tuomioistuimien katsoo, että riidanalaiseen asetukseen on sisällytetty kumotussa asetuksessa ⁽²⁾ olleet vahinkoa ja syy-yhteyttä koskeneet toteamukset niihin viittaamalla, kantaja väittää, että kun otetaan huomioon, että kumottu asetus kumottiin kokonaisuudessaan kantajan osalta, riidanalaisessa asetuksessa määrätään polkumyöntitulleja kantajan tuonnille ottamatta huomioon vaatimuksia, jotka on vahvistettu muiden seikkojen kuin polkumyynnin osalta. Kantajan mukaan tämä johtaa muun muassa perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan rikkomiseen, koska lopullinen polkumyöntitulli on määrätty vahinkoa tai syy-yhteyttä toteamatta, sekä perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdan rikkomiseen, koska lopullinen polkumyöntitulli määrättiin lähteelle, jonka ei katsottu aiheuttavan vahinkoa. Kantaja esittää, että koska asetuksessa ei ole vahinkoa koskevia toteamuksia kantajan osalta, komissio rikkoi niin ikään perusasetuksen 3 artiklaa, joka koskee vahingon määrittämistä. Kantaja väittää edelleen, että perustelut ovat niin ikään puutteelliset.

 - Kantaja väittää toissijaisesti, että komissio rikkoi perusasetuksen 3 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa vetoamalla virheellisiin tuontitietoihin. Kantajan mukaan komissio vetosi vahingon toteamiseksi tuontitietoihin, jotka komission käytettävissä olevien tietojen mukaan sisälsivät selvästi sellaisten tuotteiden tuonnin, joita ei voida pitää tutkimuksen kohteena olevana tuotteena. Kantaja väittää, että komissio ei kuitenkaan toteuttanut asianmukaisia toimenpiteitä sen selvittämiseksi, olivatko tuontitiedot asianmukaisia, eikä niiden korjaamiseksi jättämällä pois sellaisten tuotteiden tuonnin, joita ei voida pitää tutkimuksen kohteena olevana tuotteena. Kantaja päätelee, että tämän vuoksi komissio rikkoi perusasetuksen 3 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa.

5. Viides kanneperuste, jonka mukaan SEUT 266 artiklaa ja vuoden 2009 perusasetuksen 9 artiklan 4 kohtaa on rikottu, koska neuvoston – ei komission – olisi pitänyt panna tuomio täytäntöön.

Kantajan mukaan vuoden 2009 perusasetuksessa, joka komission itsensä mukaan oli uudelleen tutkimiseen sovellettu säädös, säädetty menettely edellyttää sitä, että neuvosto määrää tullin komission ehdotuksesta tämän kuultua neuvota-antavaa komiteaa. Kantaja toteaa, että tätä menettelyä ei noudatettu, minkä vuoksi riidanalainen asetus annettiin vastoin vuoden 2009 perusasetuksen 9 artiklan 4 kohtaa ja SEUT 266 artiklaa, jossa edellytetään, että toimielin, jonka antama toimi on kumottu, toteuttaa tarvittavat toimenpiteet tuomion täytäntöönpanemiseksi.

-
- (¹) Viittauksilla perusasetukseen katsotaan viitattavan ensisijaisesti vuoden 2009 perusasetukseen (polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1225/2009, EUVL 2009, L 343, s. 51) ja toissijaisesti vuoden 2016 perusasetuksen (polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8.6.2016 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1036, EUVL 2016, L 176, s. 21) vastaavaan säännökseen.
- (²) Lopullisen polkumyöntitullin käyttöönotosta ja väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta Kiinan kansantasavallasta ja Thaimaasta peräisin olevien kierteitettyjen tempervalurautaisten putkien liitos- ja muiden osien tuonnissa ja menettelyn päättämisestä Indonesian osalta 13.5.2013 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 430/2013 (EUVL 2013, L 129, s. 1).
-